RÅDETS DIREKTIV

af 12. juni 1986

om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af visse farlige stoffer, der er opført på liste I i bilaget til direktiv 76/464/EØF

(86/280/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 og 235,

under henvisning til Rådets direktiv 76/464/EØF af 4. maj 1976 om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø (1), særlig artikel 6,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (2),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (3),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg (4), og

ud fra følgende betragtninger:

For at beskytte Fællesskabets vandmiljø mod forurening forårsaget af visse farlige stoffer er der ved artikel 3 i direktiv 76/464/EØF indført en ordning med forudgående tilladelser, hvorved der fastsættes emissionsnormer for udledninger af stoffer opført på liste I i bilaget dertil; i henhold til artikel 6 i nævnte direktiv skal der fastsættes grænseværdier for emissionsnormerne samt kvalitetsmålsætninger for det vandmiljø, som berøres af udledninger af disse stoffer;

medlemsstaterne er forpligtet til at anvende grænseværdierne borstet fra de tillfælde, hvor de kan anvende kvalitetsmålsætningerne;

de farlige stoffer, der er omfattet af dette direktiv, er hovedsagelig valgt på grundlag af de kriterier, der er opstillet i direktiv 76/464/EØF;

eftersom den forurening, der skyldes udledninger af disse stoffer i vandmiljøet, hidrører fra et stort antal industrier, er det nødvendigt at fastsætte specifikke grænseværdier for udledningerne afhængigt af industritypen og at fastsætte kvalitetsmålsætninger for det vandmiljø, i hvilket disse stoffer udledes;

formålet med grænseværdierne og kvalitetsmålsætningerne er at fjerne forureningen i de forskellige dele af vandmiljøet, som vil kunne blive berørt af udledninger af disse stoffer;

grænseværdierne og kvalitetsmålsætningerne bør fastsættes med dette formål for øje og ikke for at indføre regler vedrørende forbrugerbeskyttelse eller handelen med produkter fra vandmiljøet;

for at medlemsstaterne kan godtgøre, at kvalitetsmålsætningerne overholdes, skal der for hver af de valgte og anvendte kvalitetsmålsætninger aflægges rapport til Kommissionen;

medlemsstaterne bør påse, at de foranstaltninger, der træffes i henhold til dette direktiv, ikke kan medføre en øget jord- eller luftforurening;

med henblik på en effektiv gennemførelse af dette direktiv bør der endvidere træffes bestemmelser om, at medlemsstaterne skal overvåge det vandmiljø, der er udsat for udledninger af ovennævnte stoffer; direktiv 76/464/EØF indeholder ingen hjemmel til at indføre en sådan overvågning; EØF-traktaten indeholder ingen specifik hjemmel hertil, og traktatens artikel 235 må derfor tages i anvendelse;

det er for visse karakteristiske kilder til forurening med disse stoffer bortset fra dem, der er underkastet de af Fælleskabet fastsatte grænseværdier eller nationale emissionsnormer, nødvendigt at opstille særlige programmer med henblik på at eliminere forureningen; direktiv 76/464/EØF indeholder ikke den nødvendige hjemmel hertil; EØF-traktaten indeholder ingen specifik hjemmel hertil, og traktatens artikel 235 må derfor tages i anvendelse;

grundvand er omhandlet i Rådets direktiv 80/68/EØF (5) og kan derfor undtages fra dette direktivs anvendelsesområde;

det er af betydning for en effektiv gennemførelse af dette direktiv, at Kommissionen hvert femte år tilsender Rådet en sammenlignende vurdering af medlemsstaternes gennemførelse af direktivet;

---

(1) EFT nr. L 129 af 18. 5. 1976, s. 23,
(2) EFT nr. C 70 af 18. 3. 1985, s. 15.
(3) EFT nr. C 120 af 20. 5. 1986.
(4) EFT nr. C 188 af 29. 7. 1985, s. 19.
(5) EFT nr. L 20 af 26. 1. 1980, s. 43.

dette direktiv skal på forslag af Kommissionen tilpasses og suppleres på baggrund af den videnskabelige udvikling, navnlig for så vidt angår de nævnte stoffers toksicitet, persistens og akkumulation i levende organismer og i sedimenter eller i tilfælde af, at de bedste til rådighed stående tekniske hjælpemidler forbedres; der bør derfor vedtages supplerende foranstaltninger i forbindelse med andre farlige stoffer samt foretages ændringer i bilagenes indhold —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. I dette direktiv:

— fastsættes i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i direktiv 76/464/EØF grænseværdierne for emissionsnormer for stoffer omhandlet i artikel 2, litra a), i udledninger fra industrianlæg som defineret i artikel 2, litra e),

— fastsættes i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i direktiv 76/464/EØF kvalitetsmålsætningerne for vandmiljøet for så vidt angår de i artikel 2, litra a), omhandlede stoffer,

— fastsættes i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4, i direktiv 76/464/EØF tidsfristerne for opfyldelsen af de betingelser, der er indeholdt i de tilladelser, som medlemsstaternes kompetente myndigheder udsteder for så vidt angår allerede forekommende udledninger,

— fastlægges i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, i direktiv 76/464/EØF referencemålemetoderne til bestemmelse af indholdet af de i artikel 2, litra a), omhandlede stoffer i udledninger og i vandmiljøet,

— fastlægges i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, direktiv 76/464/EØF en kontrolprocedure,

— pålægges det medlemsstaterne at samarbejde i tilfælde af udledninger, der berører vandmiljøet i flere medlemsstater,

— pålægges det medlemsstaterne at opstille programmer med henblik på at undgå eller eliminere forurening fra de i artikel 5 omhandlede kilder,

— fastsættes i bilag I en række generelle bestemmelser gældende for alle i artikel 2, litra a), omhandlede stoffer, navnlig for så vidt angår grænseværdierne for emissionsnormer (rubrik A), kvalitetsmålsætningerne (rubrik B) og referencemålemetoderne (rubrik C),

— fastsættes i bilag II en række specifikke bestemmelser gældende for de enkelte stoffer, hvori de samme rubrikker præciseres og suppleres.

2. Dette direktiv gælder for de i artikel 1 i direktiv 76/464/EØF omhandlede vandområder, bortset fra grundvand.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

a) »stoffer«

de i bilag II til nærværende direktiv anførte farlige stoffer, udvalgt blandt de familier og grupper af stoffer, der er opført på liste I i bilaget til direktiv 76/464/EØF;

b) »grænseværdier«

de i rubrik A i bilag II anførte værdier, fastsat for hvert af de i litra a) omhandlede stoffer;

c) »kvalitetsmålsætninger«

de i rubrik B i bilag II anførte krav, fastsat for hvert af de i litra a) omhandlede stoffer;

d) »behandling af stoffer«

enhver industriel proces, der indebærer produktion, omdannelse eller anvendelse af de i litra a) omhandlede stoffer, eller enhver anden industriel proces, der nødvendigvis kræver tilstedeværelse af disse stoffer;

e) »industrianlæg«

ethvert anlæg, hvor behandling af de i litra a) omhandlede stoffer eller af ethvert andet stof indeholdende de i litra a) omhandlede stoffer finder sted;

f) »bestående anlæg«

ethvert industrianlæg, som er i drift tolv måneder efter datoen for meddelelsen af dette direktiv eller i påkommende tilfælde tolv måneder efter datoen for meddelelsen af ethvert direktiv om ændring heraf, som måtte gælde et sådant anlæg;

g) »nyt anlæg«

— ethvert industrianlæg, der sættes i drift senest tolv måneder efter datoen for meddelelsen af dette direktiv eller i påkommende tilfælde senere end tolv måneder efter datoen for meddelelsen af ethvert direktiv om ændring heraf, som måtte gælde et sådant anlæg,

— ethvert bestående anlæg, hvis kapacitet med hensyn til behandling af stoffer er blevet væsentlig forøget senere end tolv måneder efter datoen for meddelelsen af dette direktiv eller i påkommende tilfælde senere end tolv måneder efter datoen for meddelelsen af ethvert direktiv om ændring heraf, som måtte gælde et sådant anlæg.

Artikel 3

1. Grænseværdierne, fristerne for disse værdiers overholdelse samt overvågnings- og kontrolproceduren i forbindelse med udledningerne er fastlagt i rubrik A i bilagene.

2. Grænseværdierne gælder normalt for det sted, hvor spildevandet indeholdende de i artikel 2, litra a), omhandlede stoffer udledes fra industrianlægget.

For så vidt det for visse stoffer måtte være nødvendigt at fastsætte andre steder, hvor grænseværdierne skal gælde, er disse steder anført i bilag II.

Såfremt spildevand indeholdende disse stoffer behandles uden for industrianlægget i et behandlingsanlæg, der er beregnet til at fjerne dem, kan medlemsstaten tillade, at grænseværdierne gælder for det sted, hvor spildevandet udledes fra behandlingsanlægget.

3. De i artikel 3 i direktiv 76/464/EØF omhandlede tilladelser skal indeholde bestemmelser, der er lige så strenge som bestemmelserne i rubrik A i bilagene, undtagen i tilfælde, hvor en medlemsstat på grundlag af rubrik B i bilagene, iagttager bestemmelserne i artikel 6, stk. 3, i nævnte direktiv.

Tilladelserne tages op til fornyet overvejelse mindst hvert fjerde år.

4. Medlemsstaterne må, med forbehold af deres forpligtelser i henhold til stk. 1 til 3 og direktiv 76/464/EØF, kun give tilladelse til nye anlæg, såfremt disse anlæg anvender normer svarende til de bedste til rådighed stående tekniske midler, når dette er nødvendigt for at fjerne forureningen i overensstemmelse med artikel 2 i nævnte direktiv eller for at forebygge konkurrencefordrejning.

Såfremt de påtænkte foranstaltninger af tekniske årsager ikke svarer til de bedste til rådighed stående tekniske midler, skal medlemsstaten, uanset hvilken metode der vælges, forud for hver enkelt tilladelse over for Kommissionen dokumentere disse årsager.

Kommissionen sender straks denne dokumentation til medlemsstaterne og sender dem snarest muligt en rapport med sin vurdering af den i andet afsnit omhandlede undtagelse. Om nødvendigt forelægger den samtidig hensigtsmæssige forslag for Rådet.

5. Referenceanalysemetoden til bestemmelse af tilstedeværelsen af de i artikel 2, litra a), omhandlede stoffer er beskrevet i rubrik C i bilag II. Der kan anvendes andre metoder, forudsat at disse metoders detektionsgrænser, nøjagtighed og rigtighed mindst svarer til de i rubrik C i bilag II fastsatte.

6. Medlemsstaterne skal påse, at de foranstaltninger, der træffes i henhold til dette direktiv, ikke medfører en forøgelse af forureningen fra disse stoffer i andre dele af miljøet, herunder i luften og jorden.

Artikel 4

Medlemsstaterne skal sørge for, at det vandmiljø, der er udsat for udledninger fra industrianlæg og andre betydelige udledningskilder, overvåges.

I tilfælde af udledninger, der berører vandmiljøet i flere medlemsstater, skal de pågældende medlemsstater samarbejde med henblik på at harmonisere overvågningsprocedurerne.

Artikel 5

1. For de stoffer, som der specifikt henvises til i bilag II, skal medlemsstaterne opstille særlige programmer for at undgå eller fjerne forurening fra betydelige kilder af disse stoffer (herunder flere forskellige og spredte kilder), bortset fra udledningskilder, som er omfattet af ordningen med fællesskabsgrænseværdier eller nationale emissionsnormer.

2. Disse programmer skal bl.a. omfatte de foranstaltninger og den teknik, der er bedst egnet til at sikre substitution, udskillelse og/eller genanvendelse af de i stk. 1 omhandlede stoffer.

3. De særlige programmer skal træde i kraft senest fem år efter datoen for meddelelsen af det direktiv, der specielt tager sigte på det pågældende stof.

Artikel 6

1. Kommissionen foretager en sammenlignende vurdering af medlemsstaternes gennemførelse af dette direktiv på grundlag af de oplysninger, som medlemsstaterne i henhold til artikel 13 i direktiv 76/464/EØF giver Kommissionen efter dennes anmodning i hvert enkelt tilfælde, navnlig for så vidt angår:

— enkelthederne i de tilladelser, hvori der fastsættes emissionsnormer for udledning af stofferne,

— fortegnelsen over udledning af stofferne i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede vandområder,

— overholdelse af grænseværdierne eller kvalitetsmålsætningerne, således som disse er fastsat i bilag II, rubrik A og B,

— resultaterne af den i artikel 4 omhandlede overvågning af det vandmiljø, der udsættes for udledninger,

— de særlige elimineringsprogrammer, der er omhandlet i artikel 5.

2. Kommissionen fremsender hvert femte år, første gang fire år efter meddelelsen af dette direktiv, den i stk. 1 nævnte sammenlignende vurdering til Rådet.

3. I tilfælde af ændringer i den videnskabelige erkendelse med hensyn til især de i artikel 2, litra a), omhandlede stoffers toksicitet, persistens og akkumulation i levende organismer og i sedimenter eller i tilfælde af forbedring af de bedste til rådighed stående tekniske midler, forelægger Kommissionen Rådet passende forslag med henblik på om fornødent at gøre grænseværdierne og kvalitetsmålsætningerne strengere eller at fastsætte nye grænseværdier og supplerende kvalitetsmålsætninger.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 1988. De skal straks underrette Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne skal meddele Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv, så snart disse er vedtaget.

Artikel 8

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 12. juni 1986.

På Rådets vegne

P. WINSEMIUS

Formand

BILAG I

GENERELLE BESTEMMELSER

Dette bilag omfatter tre rubrikker, som omhandler generelle bestemmelser for stofferne:

— rubrik A: grænseværdier for emissionsnormerne,

— rubrik B: kvalitetsmålsætninger,

— rubrik C: referencemålemetoder.

De generelle bestemmelser præciseres og suppleres i bilag II med en række specifikke bestemmelser for hvert enkelt stof.

RUBRIK A

Grænseværdier, datoer for overholdelse af disse værdier og kontrolprocedurer i forbindelse med udledninger

1. For de forskellige berørte typer industrianlæg er grænseværdierne og datoerne for overholdelse af disse værdier anført i bilag II under rubrik A.

2. De udledte stofmængder udtrykkes som funktion af den stofmængde, som industrianlægget har produceret, omdannet eller anvendt i samme periode, eller, i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 76/464/EØF, ved hjælp af en anden parameter, der er karakteristisk for aktiviteten.

3. For de industrianlæg, som udleder de i artikel 2, litra a), omhandlede stoffer, men som ikke er nævnt i bilag II, rubrik A, fastsætter Rådet i påkommende tilfælde grænseværdierne senere. Indtil da fastsætter medlemsstaterne autonomt og i overensstemmelse med direktiv 76/464/EØF emissionsnormer for udledninger af disse stoffer. Disse normer skal fastsættes under hensyntagen til de bedste til rådighed stående tekniske midler, og de må ikke være mindre strenge end den i bilag II, rubrik A, anførte grænseværdi, med hvilken de bedst kan sammenlignes.

   Bestemmelserne i dette punkt finder ligeledes anvendelse, når et industrianlæg har andre aktiviteter end dem, der er fastsat grænseværdier for i bilag II, rubrik Å, og som vil kunne forårsage udledninger af stoffer som omhandlet i artikel 2, litra a).

4. De grænseværdier for koncentration, som i princippet ikke må overskrides, er anført i bilag II, rubrik A, for de berørte industrianlæg. Under ingen omstændigheder må grænseværdierne for de maksimale koncentrationer, når disse ikke anvendes som eneste værdier, overstige grænseværdierne for de maksimale mængder udtrykt i vægt divideret med vandforbruget pr. karakteristisk enhed for den forurenende aktivitet. Da koncentrationen af disse stoffer i spildevandet afhænger af den anvendt vandmængde, som er forskellig for de forskellige produktionsmetoder og anlæg, skal de grænseværdier — udtrykt ved de udledte stoffers vægt i forhold til de for aktiviteten karakteristiske parametre, der er anført i bilag II, rubrik A — dog overholdes i alle tilfælde.

5. Med henblik på at kontrollere, at udledningerne af de i artikel 2, litra a), omhandlede stoffer ikke afviger fra emissionsnormerne, skal der indføres en kontrolprocedure.

   Denne procedure skal omfatte udtagning og analyse af prøver samt måling af spildevandsmængden og mængden af behandlede stoffer samt eventuelt måling af de i bilag II, rubrik A, anførte parametre, som er karakteristiske for den forurenende aktivitet.

   Hvis mængden af behandlede stoffer ikke kan fastslås, kan kontrolproceduren bygge på den mængde stoffer, som kan anvendes i henhold til den produktionskapacitet, som tilladelsen er baseret på.

6. Der skal udtages en repræsentativ prøve af udledningen over et tidsrum på 24 timer. Den mængde stoffer, der udledes i løbet af en måned, skal beregnes på grundlag af de daglige mængder af udledte stoffer.

Det kan dog i bilag II fastsættes, at medlemsstaterne for udledning af visse stoffer skal kunne fastsætte en given tærskel, under hvilken der kan anvendes en forenklet kontrolprocedure.

7. Den i punkt 5 nævnte prøveudtagning samt måling af spildevandsmængden skal normalt foretages på det sted, hvor grænseværdierne i henhold til artikel 3, stk. 2, i dette direktiv gælder.

   Såfremt det er nødvendigt for at sikre den kvalitet af målingerne, som kræves i henhold til bilagene, rubrik C, kan medlemsstaterne imidlertid tillade, at prøveudtagningerne og målingerne af spildevandsmængden foregår et andet sted, der ligger forud for det sted, hvor grænseværdierne gælder, på betingelse af at:

   — der ved disse målinger tages hensyn til hele den spildevandsmængde fra anlægget, som ville kunne forurenes af det pågældende stof,

   — det af regelmæssige kontrolmålinger fremgår, at målingerne ef repræsentative for de udledte mængder på det sted, hver grænseværdierne gælder, eller altid giver et højere resultat end grænseværdierne.

RUBRIK B

Kvalitetsmålsætninger, datoer for overholdelse heraf og kontrolprocedurer i forbindelse med kvalitetsmålsætningerne

1. For de medlemsstater, som anvender den i artikel 6, stk. 3, i direktiv 76/464/EØF omhandlede undtagelse, fastsættes de emissionsnormer, som medlemsstaterne skal opstille og sikre overholdt i henhold til artikel 5 i nævnte direktiv, således at den eller de af de relevante kvalitetsmålsætninger, der er fastsat i medfør af punkt 2 og 3, overholdes i det geografiske område, som berøres af udledninger af de i artikel 2, litra a), anførte stoffer. Den kompetente myndighed udpeger det område, som er berørt i hvert enkelt tilfælde, og udvælger blandt de kvalitetsmålsætninger, der er fastsat i medfør af punkt 2 og 3, den eller de målsætninger, som den skønner relevante for det pågældende geografiske område under hensyntagen til, at formålet med dette direktiv er at eliminere al forurening.

2. Med det formål at eliminere forurening som defineret i direktiv 76/464/EØF og til gennemførelse af artikel 2 i samme direktiv fastsættes kvalitetsmålsætningerne og ikrafttrædelsesdatoerne i bilag II, rubrik B.

3. For så vidt der ikke i bilag II, rubrik B, er anført specifikke bestemmelser af andet indhold, refererer alle de koncentrationer, der er nævnt som kvalitetsmålsætninger, til det aritmetiske gennemsnit af de resultater, der er fremkommet i løbet af ét år.

4. Når der anvendes flere forskellige kvalitetsmålsætninger for vandmiljøet i et område, skal vandkvaliteten være tilstrækkelig høj til, at hver enkelt af målsætningerne kan overholdes.

5. Ved hver tilladelse, som udstedes i henhold til nærværende direktiv, fastsætter den ansvarlige myndighed forskrifter, overvågningsmetoder og datoer med henblik på at sikre overholdelsen af den eller de pågældende kvalitetsmålsætninger.

6. I medfør af artikel 6, stk. 3, i direktiv 76/464/EØF aflægger medlemsstaten for hver af de valgte og anvendte kvalitetsmålsætninger rapport til Kommissionen om:

   — udledningsstederne og spredningsforanstaltningerne,

   — det geografiske område, hvor kvalitetsmålsætningen anvendes,

   — prøveudtagningsstedernes placering,

   — prøveudtagningshyppigheden,

   — prøveudtagnings- og målemetoderne, samt

   — de fremkomne resultater.

7. Stikprøverne skal udtages på et sted, der ligger tilstrækkeling nær ved udledningsstedet til, at de er repræsentative for kvaliteten af vandmiljøet i det område, der er berørt af udledningerne, og prøveudtagningshyppigheden skal være tilstrækkelig høj til, at eventuelle ændringer i vandmiljøet kan registreres, navnlig under hensyntagen til de naturlige variationer i det hydrologiske system.

RUBRIK C

Referencemålemetoder og detektionsgrænse

1. I forbindelse med nærværende direktiv anvendes de definitioner, der er anført i Rådets direktiv 79/869/EØF af 9. oktober 1979 om målemetoder og hyppighed for prøveudtagning og analyse af overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand i medlemsstaterne [1].

2. Referencemålemetoderne til bestemmelse af koncentrationen af de omhandlede stoffer og af detektionsgrænsen for hvert af de pågældende miljøer er fastlagt i bilag II, rubrik C.

3. Detektionsgrænsen samt målemetodernes rigtighed og præcision fastlægges for hvert stof i bilag II, rubrik C.

4. Målingen af spildevandsmængden skal foretages med en nøjagtighed på ± 20 %.

---

[1] EFT nr. L 271 af 29. 10. 1979, s. 44.

BILAG II

SPECIFIKKE BESTEMMELSER

1. Vedrørende tetrachlormethan.

2. Vedrørende DDT.

3. Vedrørende pentachlorphenol.

Nummereringen af de stoffer, der er opført i dette bilag, svarer til nummereringen i den liste over de 129 stoffer, som findes i Kommissionens meddelelse til Rådet af 22. juni 1982 (1).

Optages der senere stoffer i dette bilag, som ikke er anført i ovennævnte liste, fastsættes nummereringen kronologisk i den rækkefølge, i hvilken disse stoffer optages, begyndende med nr. 130.

(1) EFT nr. C 176 af 14. 7. 1982, s. 3.

I. Specifikke bestemmelser vedrørende tetrachlormethan nr. 13 (1)

CAS — 56-23-5 (2)

(1) Artikel 5 finder især anvendelse ved brug af tetrachlormethan i industrivaskerier.
(2) CAS-nummer (Chemical Abstract Service).

Rubrik A (13): Grænseværdier for emissionsnormer

Type industrianlæg (1) (2)	Type gennemsnits-grænseværdi	Grænseværdier udtrykt i (3)		Skal overholdes fra
		vægt	koncen-tration	
1. Produktion af tetrachlormethan ved perchlorering	Pr. måned	a) metode med vask: 40 g CCl_4 pr. ton af den totale produktionskapacitet for CCl_4 og perchlorethylen	1,5 mg/l	1. 1. 1988
		b) metode uden vask: 2,5 g pr. ton	1,5 mg/l	
	Pr. døgn	a) metode med vask: 80 g pr. ton	3 mg/l	
		b) metode uden vask: 5 g pr. ton	3 mg/l	
2. Produktion af chlormethan ved chlorering af methan (herunder chlorolyse under højtryk) og på basis af methanol	Pr. måned	10 g CCl_4 pr. ton af den totale produktionskapacitet for chlormethan	1,5 mg/l	1. 1. 1988
	Pr. døgn	20 g pr. ton	3 mg/l	
3. Produktion af chlorfluorcarboner (4)	Pr. måned	—	—	—
	Pr. døgn	—	—	—

(1) Blandt de industrianlæg, der omhandles i bilag I, rubrik A, punkt 3, gøres der opmærksom på anlæg, der benytter CCl_4 som opløsningsmiddel.

(2) Der kan indføres en forenklet kontrolprocedure, såfremt de årlige udledninger ikke overstiger 30 kg om året.

(3) I betragtning af tetrachlormethans flygtighed og med henblik på at sikre overholdelsen af artikel 3, stk. 6, skal medlemsstaterne, såfremt der anvendes en metode, hvorved der sker en stærk bevægelse i fri luft af det spildevand, der indeholder tetrachlormethan, kræve, at grænseværdierne er overholdt i ledet forud for det pågældende anlæg; de skal sikre sig, at der tages behørigt hensyn til samtlige de vandområder, der er udsat for forurening.

(4) Det er for øjeblikket ikke muligt at vedtage grænseværdier for denne sektor. Rådet vil senere på forslag af Kommissionen vedtage disse værdier.

Rubrik B (13): Kvalitetsmålsætninger (1)

Miljø	Kvalitetsmålsætninger	Måleenhed	Skal overholdes fra
Indre vandområder, herunder søer og vandløb	12	µg/l CCl_4	1. 1. 1988
Flodmundinger			
Indre kystområder bortset fra flodmundinger			
Territorialfarvande			

(1) Med forbehold af bestemmelserne i artikel 6, stk. 3, i direktiv 76/464/EØF kan der iværksættes en forenklet kontrolprocedure, når det godtgøres, at der ikke er problemer forbundet med at overholde og fastholde overnnævnte kvalitetsmålsætning.

Rubrik C (13): Referencemålemetode

1. Som referencemålemetode til bestemmelse af tetrachlormethan i spildevand og vandområder anvendes gaskromatografi.

   En følsom detektor skal anvendes, når koncentrationen er under 0,5 mg/l, og determineringsgrænsen (1) er i så fald på 0,1 µg/l. For koncentrationer over 0,5 mg/l er en determineringsgrænse på 0,1 mg/l passende.

2. Metodernes rigtighed og præcision skal være ± 50 % for en koncentration på det dobbelte af værdien for determineringsgrænsen.

---

(1) Ved determineringsgrænse xg af et givet stof forstås den mindste mængde, der kvantitativt kan bestemmes i en prøve på grundlag af en given arbejdsmetode, og som kan skelnes fra nul.

II. Specifikke bestemmelser vedrørende DDT nr. 46 (1) (2)

CAS — 50 — 29 —3 (3)

STANDSTILL: Der må med tiden ikke ske nogen signifikant forøgelse af koncentrationen af DDT i vandområder, sedimenter og/eller bløddyr og/eller skaldyr og/eller fisk.

---

(1) Summen af isomerer af 1,1,1-trichlor-2,2 bis (p-chlorphenylethan);
1,1,1-trichlor-2- (c-chlorphenyl)-22-(p-chlorphenylethan);
1,1, dichlor-2,2 bis (p-chlorphenylethylen) og
1,1, dichlor-2,2 bis (p-chlorphenylethan).

(2) Artikel 5 gælder for DDT, for så vidt som der identificeres andre forureningskilder end de i dette bilag nævnte.

(3) CAS-nummer (Chemical Abstract Service).

Rubrik A (46): Grænseværdier for emissionsnormer (1) (2)

Type industri-anlæg (3) (4)	Type gennemsnitsværdi	Grænseværdier udtrykt i		Skal overholdes fra
		g/t producerede eller anvendte stoffer	mg/l spildevand	
Produktion af DDT, herunder forarbejdning af DDT inden for samme anlæg	Pr. måned	8	0,7	1. 1. 1988
	Pr. døgn	16	1,3	1. 1. 1988
	Pr. måned	4	0,2	1. 1. 1991
	Pr. døgn	8	0,4	1. 1. 1991

(1) For så vidt angår nye anlæg er det med anvendelse af de bedste tekniske midler, der findes, allerede muligt at fastsætte emissionsnormer på under 1 g/t producerede stoffer.

(2) På grundlag af den ved anvendelsen af dette direktiv indvundne erfaring forelægger Kommissionen i henhold til artikel 6, stk. 3, i dette direktiv i god tid Rådet forslag til fastsættelse af strengere grænseværdier til indførelse i 1994.

(3) Blandt de industrianlæg, der er omhandlet i bilag I, rubrik A, punkt 3, gøres der opmærksom på anlæg, der forarbejder DDT uden for produktionsstedet, og på sektoren for produktionen af dicofol.

(4) Der kan indføres en forenklet kontrolprocedure, såfremt de årlige udledninger ikke overstiger 1 kg om året.

Rubrik B (46): Kvalitetsmålsætninger

Miljø	Kvalitetsmålsætninger	Måleenhed	Skal overholdes fra
Indre vandområder, herunder søer og vandløb Flodmundinger Indre kystområder bortset fra flodmundinger Territorialfarvande	10 for DDT's p,p'-isomer 25 for den samlede mængde DDT	µg/l	1. 1. 1988

Rubrik C (46): Referencemålemetode

1. Som referencemålemetode til bestemmelse af DDT i spildevand og vandområder anvendes gaskromatografi med detektion ved indfangning af elektroner efter ekstraktion med et passende opløsningsmiddel. Determineringsgrænsen (1) for den samlede mængde DDT ligger afhængigt af antallet af forstyrrende ledsagestoffer i prøven på ca. 4 µg/l for vandområder og 1 µg/l for spildevand.

2. Som referencemetode til bestemmelse af DDT i sedimenter og organismer anvendes gaskromatografi med detektion ved indfangning af elektroner efter passende prøveforberedelse. Determineringsgrænsen er på 1 µg/kg.

3. Metodernes rigtighed og præcision skal være ± 50 % for en koncentration på det dobbelte af værdien for determineringsgrænsen.

---

(1) Ved determineringsgrænse xg af et givet stof forstås den mindste mængde, der kvantitativt kan bestemmes i en prøve på grundlag af en given arbejdsmetode, og som kan skelnes fra nul.

III. Specifikke bestemmelser vedrørende pentachlorphenol (nr. 102) (1) (2)

CAS — 87-86-5 (3)

STANDSTILL: Der må med tiden ikke ske nogen signifikant forøgelse af koncentrationen af PCP i sedimenter og/eller bløddyr og/eller skaldyr og/eller fisk.

---

(1) Den kemiske forbindelse 2,3,4,5,6-pentachlor-1-hydroxybenzen og dens salte.
(2) Artikel 5 gælder for pentachlorphenol, navnlig i forbindelse med dets anvendelse til træbehandling.
(3) CAS-nr. (Chemical Abstract Service).

Rubrik A (102): Grænseværdier for emissionsnormer

Type industrianlæg (1) (2)	Type gennemsnitsværdi	Grænseværdier udtrykt i		Skal overholdes fra
		g/t produktionskapacitet/udnyttelseskapacitet	mg/l spildevand	
Produktion af PCPNa ved hydrolyse af hexachlorbenzen	Pr. måned	25	1	1. 1. 1988
	Pr. døgn	50	2	1. 1. 1988

(1) Blandt de industrianlæg, der er omhandlet i bilag I, rubrik A, punkt 3, gøres der opmærksom på anlæg, der producerer natriumpentachlorphenolat ved forsæbning, samt anlæg, der producerer pentachlorphenol ved chlorering.
(2) Der kan indføres en forenklet kontrolprocedure, såfremt de årlige udledninger ikke overstiger 3 kg om året.

Rubrik B (102): Kvalitetsmålsætninger

Miljø	Kvalitetsmålsætninger	Måleenhed	Skal overholdes fra
Indre vandområder, herunder søer og vandløb Flodmundinger Indre kystområder bortset fra flodmundinger Territorialfarvande	2	µg/l	1. 1. 1988

Rubrik C (102): Referencemålemetode

1. Som referencemålemetode til bestemmelse af pentachlorphenol i spildevand og vandområder anvendes højtryks-væskekromatografi eller gaskromatografi med detektion ved indfangning af elektroner efter ekstraktion med et passende opløsningsmiddel. Determineringsgrænsen (1) er på 2 µg/l for spildevand og på 0,1 µg/l for vandområder.

2. Som referencemetode til bestemmelse af pentachlorphenol i sedimenter og organismer anvendes højtryks-væskekromatografi eller gaskromatografi med detektion ved indfangning af elektroner efter passende prøveforberedelse. Determineringsgrænsen er på 1 µg/kg.

3. Metodernes rigtighed og præcision skal være ± 50 % for en koncentration på det dobbelte af værdien for determineringsgrænsen.

(1) Ved determineringsgrænse ^{x}g af et givet stof forstås den mindste mængde, der kvantitativt kan bestemmes i en prøve på grundlag af en given arbejdsmetode, og som kan skelnes fra nul.